

De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||
Ex Egregiis Manuscriptis Codicibus, Qvarvm permultæ antehàc nunquàm
in lucem prodière

Complectens Sanctos Mensivm || Martii Et Aprilis

Surius, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1576-

VD16 S 10259

De Cyrillo Diacono & martyre.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77384](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77384)

qui partim pietate adducti, partim iniusta & inexpugnabili eius fortitudine moti, amplio- rem etiam summam erogare pararent) tum verò liquidò declaratum est, cum non pro pecunijs, sed pro pietate certamen inijsse. An verò hæc lenitatis & clementie argumenta, an contrà furoris & crudelitatis argumenta sint, nobis exponant, qui philosophum Imperatorem suspiciunt atque admirantur. Ipse equidem neminem fore existimo, cui iusta & vera sit defutura sententia. Necdùm illud adieci, hunc ex ijs vnum fuisse, qui impurum illum & nefarium, tum cum genus ipsius totum periclitaretur, servarant, furtimque subduxerant: quo etiam solo nomine meritò fortassè hæc perpetiebatur, ac plura perpeti merebatur, quòd tantum malum vniuersò terrarum orbi imprudens seruasset. Quo circa is, qui tum Præfeci munere fungebatur, his rebus commotus (quanquam enim religione gentilis, moribus tamen gentili sublimior erat, ac præclarissimis & laudatissimis tam veteris, quam nostræ memoriæ viris comparandus) multiplicem hominis excruciationem tolerantiamque non ferens, illud ad Imperatorem magna cum animi libertate dixisse memoratur: An non pudet nos, Imperator, vsquadeò Christianis omnibus inferiores esse, vt ne feniculum quidem vnum superare queamus, idque per omnia tormentorum genera grassatum? & quem vincere haud magnum & honorificum, an non extrema calamitatis est, ab eo victos discedere? Ità iisdem rebus, vt apparet, hinc Præfeci erubescabant, hinc Imperatores gloriabantur. His porro quidnam miserius, non tam patientibus, quam facientibus, contingere potuit? Atque Arethusiorum quidem facinus ad hunc modum se habuit, vt iam parua sit Echeti & Phalaridis crudelitas, si cum illorum immani sauitia conferatur, vel eius potius, quo aithore & impulsore hæc committebatur: siquidem seminis sunt germina, & venti naufragia. Hactenus ex Nazianzeno. Porro Theodoretus lib. 3. cap. 6. Hist. Ecclesiastica, ait Arethusios tandem euictos, beatum virum dimisisse, cum eius admiratos fortitudinem & constantiam, tum mutata sententia, ad rationem vitæ penitus contrariam traductos: siquidem ex eius ore veram pietatem postea didicisse.

Marcus Iulianum in periculis seruat.

DE CYRILLO DIACONO ET MARTYRE,
EX HISTOR. ECCLESIAST. THEODORETI

lib. 3. cap. 6. interprete Ioanne Christophorono.

VAE maleficia hi, qui falso simulacrorum cultu tenebantur obstricti, id temporis (sub Iuliano Apostata) admiserint, quanquam permulta sunt, & opus separatim postulant, ego tamen ex multis pauca summam mihi ad commemorandum. Afsaloni & Gaza, quæ sunt vrbes Palaestina, primum virorum sacerdotij dignitate exornatorum, & mulierum perpetuam virginitatem professarum ventres dissecunt, deinde farciunt hordeo: ad extremum eos porcis deuorandos obijciunt. Sebaste item, quæ est vrbs ditioris gentis, de qua supra dixi, subiecta, Ioannis Baptistæ tumulum aperiunt, ossa tradunt igni absumenda, & eorum cineres passim dispergunt. Scelus autem ab illis in Phoenicia patratum, quis est quæso, qui sine lachrymis possit commemorare? Nam Heliopoli, quæ est vrbs Libano finitima, execrabiles isti gentiles, recordati facinoris Cyrilli Diaconi, qui regnante Constantino, diuino quodam zelo accensus, multa simulacra, quæ in ea vrbe colebantur, confregit, non modò eum interfecerunt, verumetiam dissecto ventre, iecur eius degustare non sunt veriti. Verùm Deum omnia contemplantem hoc celare nõ poterant, sed debitas sui maleficij penas ei dederunt. Nam quotquot illius sceleris labe inquinati sunt, primum amiserunt dentes, qui pariter omnes ad vnum excidebant: deinde linguas perdidierunt, quæ putredine tabefacta, ex ore effluébant: postremò oculis orbati sunt: quorum calamitatus verè pietatis vis clarè prædicata est.

Martij 29.
Sub Iuliano vt seuerius gentiles in Christianos
Vltio celestis.

D E